

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 martie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, declarat de avocatul Nicolae Ciumac, în numele inculpatului

Juc Nicolae xxxx.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>30.01.2020 – 06.03.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>13.04.2020 – 14.07.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>16.09.2020 – 02.12.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 06 martie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Juc Nicolae a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Ungheni din 05.02.2020, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 06.03.2020, cu includerea perioadei aflării în arestare preventivă de la 27.11.2019 până la 26.03.2020.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare de 6629,88 lei, în folosul lui Putină Serghei prejudiciul material în sumă de 100.000 lei și moral în mărime de 250.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, la 27 noiembrie 2019, aproximativ orele 11:00, inculpatul Juc Nicolae, fără a poseda permis de conducere, conducând mijlocul de transport "Volkswagen Golf", n/î XXXX, înmatriculat în Republica Italiană, pe traseul G-91 Ungheni-Bărboieni-Măcărești, în direcția or. Ungheni, cu viteză sporită, fără a întreprinde careva acțiuni pentru a reduce viteza până la limita ce i-ar asigura securitatea circulației rutiere, fără a ține cont de dexteritatea în conducere, care i-ar fi permis să prevadă situațiile periculoase, neținând cont de condițiile rutiere și neasigurându-se de lipsa de obstacole de pe un sector dat de drum, nemanifestând prudență deosebită, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 și anume: art.10 pct. 1) lit. b) și pct. 2 lit. a) care prevede că, "conducătorul auto trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum", totodată "conducătorul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus", art. 45 pct. 1) lit. a) b), d) și pct. 2), care prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, art. 47 pct. 1) lit. a) care prevede că, limitele maxime de viteză a vehiculelor în localități constituie 50 km/h, ultimul, ajungând în s. Măcărești r-nul Ungheni, ieșind din curba traseului, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, ieșind pe contrasens, a derapat pe partea opusă a traseului, tamponând pietonul Putină Veronica, care se afla pe marginea carosabilului și care era însărcinată având un termen de sarcină de 35 de săptămâni, iar în rezultatul traumelor primite Putină V. și fătul acesteia au decedat la spitalul raional Ungheni.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin prin probele administrate, inclusiv raportul de Expertiză Judiciară nr. 201924C0188 din 30.12.2019, conform cărui la examinarea medico-legală a cadavrului Putina V., născută în anul xxxx, s-a constatat că, moartea a survenit în urma unui șoc traumo-hemoragic provocat de o hemoragie masivă intra-abdominală din splina lezată traumatic, depistate la expertiza medico-legală, care au putut surveni în urma loviturii cu părțile anterioare a unui automobil în mișcare, posibil la timpul și împrejurările indicate, provoacă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă și au legătură cauzală directă cu decesul. Moartea fătului a survenit în urma unei asfixii intrauterine ce ne confirmă datele expertizei medico-legale a cadavrului și expertiza histopatologică. Conform datelor obiective a expertizei medico-legale termenul sarcinii este de 36-37 săptămâni. Pe partea dorsală a ambelor mâini și degete, partea anterioară a ambelor gambe au fost depistate excoriații, care au putut surveni în urma acțiunii unor obiecte dure contondente, care puteau fi părțile anterioare ai unui automobil în mișcare, sau în urma căderii pe o suprafață dură, cu o accelerare adăugătoare a corpului, posibil la timpul împrejurările indicate, nu provoacă dereglarea

sănătății în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată și nu au legătură direct cu decesul.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență, decesul unei persoane și care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, infracțiunea fiind săvârșită de către o persoană care anterior a mai fost condamnată, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Natalia Birigoi, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea executării acesteia, în baza art. 90 Cod penal.

Apelanta a invocat că, inculpatul a recunoscut vina atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, unde a depus cerere de examinare a cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală.

Totodată, fapta este comisă din imprudență și nicidecum nu și-a dorit survenirea consecințelor în urma accidentului dat. Dânsul poartă vina că a urcat fără permis la volanul automobilului, nu a verificat starea acestuia, a condus cu viteză prin localitate.

Instanța de fond, la aplicarea pedepsei nu a luat în considerație și faptul că traseul era umed din cauza ceții formate de la temperatura joasă, fapt ce a determinat în mare parte comiterea accidentului.

Referitor la prejudiciul material și moral, inculpatul, aflându-se în penitenciar pentru a-și ispăși pedeapsa, nu va avea posibilitate reală de a-l restitui succesoriului părții vătămate, însă aflându-se la libertate, va depune toate eforturile pentru a ajuta financiar familia dată, deoarece și el a crescut fără mamă, fiind doar la întreținerea tatălui și a bunicii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ori, potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatilor, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunile săvârșite de către inculpat se atribuie la

categoria infracțiunilor grave.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale, instanța de fond în corespundere cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, corect a stabilit ca circumstanță atenuantă căința sinceră, ca circumstanțe agravante a fost reținut faptul comiterii anterioare a unor infracțiuni, că în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal și corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii comise, care se califică ca fiind gravă, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanțelor atenuante și agravante, de personalitatea inculpatului care este la a doua condamnare, că a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Ori, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, este posibilă numindu-i o pedeapsă penală în limitele prevăzute de norma legală și care este privativă de libertate, nefiind posibilă atingerea scopului pedepsei prin stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a acesteia în ordinea art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației și exploatarei mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor care încalcă regulile circulației rutiere. Având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane care încalcă regulile circulației rutiere, reprezintă grad și mai avansat de pericol, instanța a conchis că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat și a pedepsei complementare obligatorii sub forma de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport conform art. 65¹ Cod penal, însă având în vedere faptul că inculpatul nu a învățat și nu deține permis de conducere, pedeapsa complementară sub formă de anularea a dreptului de a conduce mijloace de transport nu poate fi aplicată.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Prin sentința Judecătorei Ungheni din 05.02.2020, Juc Nicolae a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2), lit. e), 90 Cod penal, la 2 ani și 4 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani.

Astfel, instanța a stabilit în prezenta cauză concurs de infracțiuni, iar pedeapsă corectă a fost stabilită prin aplicarea dispozițiilor art. 84 Cod penal, fiindu-i just stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a concluzionat că argumentelor invocate de către apelant sunt nefondate ori, aplicarea unei sancțiuni mai blânde nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale, la moment izolarea inculpatului de societate fiind strict necesară și rezonabilă

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Ori, pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a conchis că, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Avocatul Nicolae Ciumac, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa, cu suspendarea condiționată a executării ei conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 3 ani.

Recurentul a invocat că inculpatul nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, a fost aplicată procedura prevăzută la art. 364/1 Cod de procedură penală, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă

în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, inclusiv de prevederile art. 61, 75 și 84 alin. (4) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul care inculpatul s-a căit, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a comis o infracțiune gravă, fără a poseda permis de conducere, soldată cu decesul victimei și a fătului acesteia, și care se pedepsește doar cu închisoare de la 3 la 7 ani, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală

și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Nicolae Ciumac, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 martie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, în privința inculpatului Juc Nicolae xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun